

חצי-אפרוח

סיפור עם ספרדי

לפני הרבה זמן בחצר החווה דגרה תרנגולת את הביצים שלה. אחד אחרי שני האפרוחים התחילו לצאת לאור היום, כשהם משאירים אחריהם קליפות ריקות. רק הביצה האחרונה עוד לא נסדקה. הדוגרת לא ידעה מה לעשות. האפרוחים

התרוצצו הנה והנה והיא לא יכלה לרוץ אחריהם כי עדיין ישבה על הביצה האחרונה. בסוף נשמע מהביצה קול חלש. האפרוח דפק מבפנים. הדוגרת מהר עזרה לו לשבור את הקליפה והאפרוח השלושה-עשר יצא לעולם. אך לא היה זה אפרוח רגיל. הייתה לו רק כנף אחת ורגל אחת, רק עין אחת ורק מחצית מהפלומה של יתר האפרוחים שלה. לכולם בחצר נודע על האפרוח המוזר. הברווזים סיפרו להודים, הודים סיפרו ליונים, יונים סיפרו לסנוניות והסנוניות עפו מעל השדות וסיפרו לפרות שרעו באחו, לפרים הגדולים ולסוסים המהירים. תוך זמן קצר נאספו סביב חיות שרצו לראות את האפרוח המוזר. ברווז אחד אמר: "הרי יש לו רק כנף אחת!" והודי אחד העיר "נו, זה רק חצי-אפרוח!"

ומאז כולם קראו לו "חצי-אפרוח". וחצי-אפרוח היה זמן מה במרכז תשומת הלב של חיות חצר החווה. והוא נעשה שחצן. יום אחד שמע איך הסנוניות מדברות עליו "אפילו בחצר ארמון המלך במדריד אין יצור כל כך מיוחד." וכשחצי-אפרוח שמע זאת החליט שהגיע הזמן לעזוב את החצר.

בוקר אחד הוא הודיע לכולם:
"אני הולך למדריד, לארמון המלך!"
לשווא אמו התרנגולת ניסתה לעצור אותו:

"אתה אפרוח טיפש. זו דרך ארוכה אפילו בשביל תרנגול מבוגר ובריא. ולך רק רגל אחת. תתעייף ואולי תמות לפני שתעבור מחצית הדרך. לא, מוטב שתישאר כאן בחצר, וכשתגדל קצת אני אטייל אתך."
אך חצי-אפרוח לא היה מוכן לשמוע את אזהרות אמו ובקשות של אחיו ואחיותיו.
"שלום, שלום! אני בדרך למדריד, לארמון המלך!"
ויצא לדרך, מקפץ על הרגל האחת שלו.
הוא לא עבר מרחק רב כשהגיע לפלג מים שענפים אחדים נפלו לתוכו וחסמו את הזרימה.
"בוקר טוב, חצי-אפרוח" אמר פלג המים "אולי תעזור לי ותוציא את הענפים שמפריעים לי לזרום?"
חצי-אפרוח ניכנס למים והזיז את הענפים. ואז פלג המים הציע לו להישאר קצת ולנוח לידו אך חצי-אפרוח אמר:

חצי-אפרוח נפנף בכנפו היחידה מעל המדורה
והלהבות עלו שוב למעלה. אך כשהאש ביקשה
שיישאר קצת ויתחמם לידה ענה:
"אין לי זמן. אני בדרך למדריד, לארמון המלך!"

והוא המשיך לקפץ על הרגל האחת שלו.
אחרי שהלך כשעה עבר ליד עץ אלון זקן שבו רוח
הסתבכה בין הענפים. הרוח קראה אליו:
"שלום חצי-אפרוח! עזור לי לצאת מבין הענפים,
כי נתפסתי כאן ואינני יכולה להמשיך בדרכי."

"לא, אין לי זמן לכך. אני בדרך למדריד, לארמון
המלך!"

והוא המשיך בדרכו, מקפץ על רגלו האחת.
אחרי שעבר כברת דרך ראה מדורה שהבעירו
הרועים בין הסלעים. האש במדורה כמעט וכבתה
והיא קראה "שלום חצי-אפרוח. אנא תעזור לי
ותנפנף קצת בכנף שלך כדי שאוכל להתאושש
ולבעור כפי שצריך!"

חצי-אפרוח הזיז את ענפי העץ והרוח
השתחררה. היא אמנם הציעה לו לרקוד אתה
ולהשתעשע קצת, אבל הוא ענה:

"לא, לא, אין לי זמן לכך. אני בדרך למדריד,
לארמון המלך."
והוא המשיך בדרכו מקפץ על רגל אחת, עד
שבסוף הגיע למדריד. הוא עבר את השוק הגדול
עם דוכנים עמוסים בבשר, דגים, פירות, גבינות

וירקות למיניהן, אבל לא נעצר כדי לטעום מהם.
הוא עבר בכיכר העיר המרכזית והמשיך לקפץ על
הרגל האחת שלו עד שראה בנין גדול ויפה ולפניו
זוג שומרים במדים מפוארים.

"זה בוודאי ארמון המלך" חשב חצי-אפרוח. הוא
ניגש לשומרים ואמר:

"שלום, באתי לבקר את המלך!"
אחד השומרים התחיל לצחוק כששמע זאת,
והשני אמר:

"מוטב שתיגש לכניסת שרות, ותיכנס דרך
המטבח."

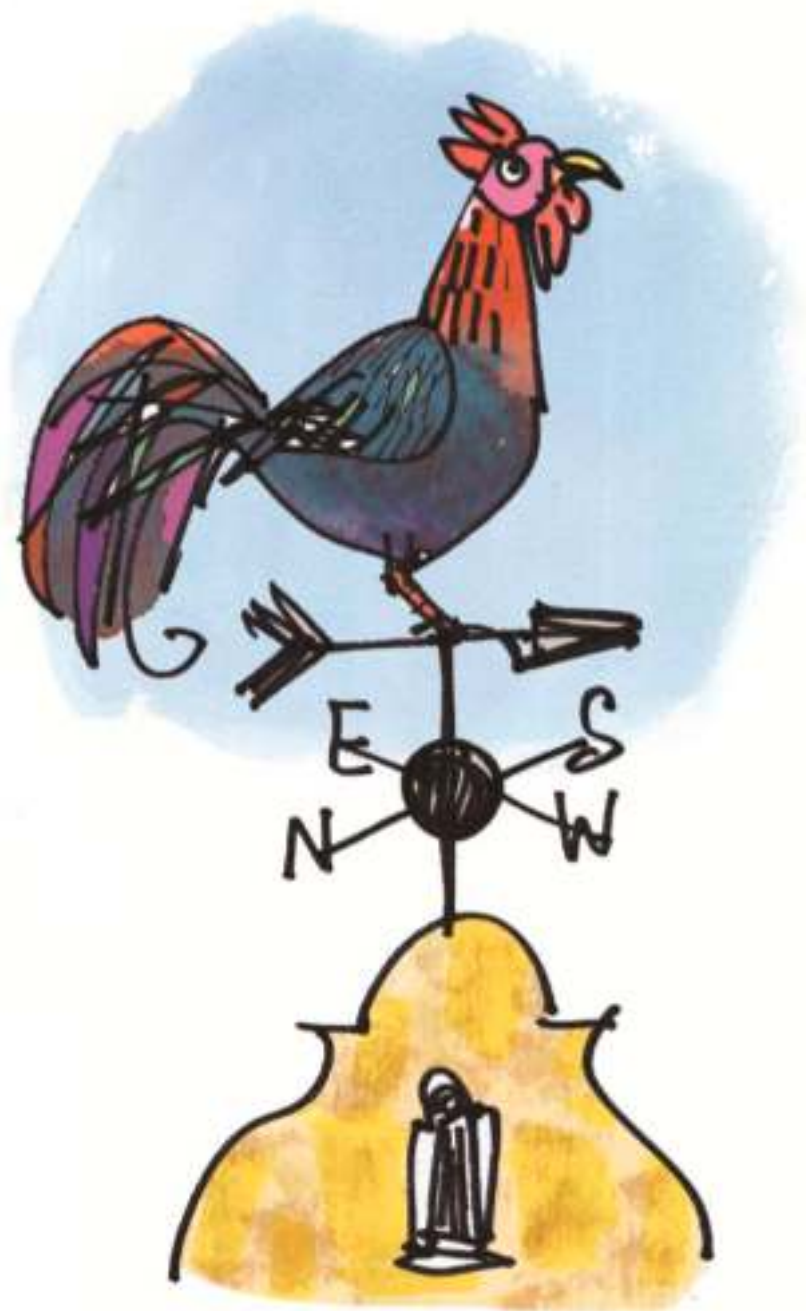
וחצי-אפרוח הלך סביב עד לכניסת השרות של
הארמון וניכנס משם. וכשעבר ליד דלת המטבח
ראה אותו הטבח הראשי וקרא:
"איזה מזל! זה בדיוק מה שנחוץ לי כרגע. המלכה
ביקשה שאכין לה מרק עוף" והוא תפס את
חצי-אפרוח וזרק אותו ישר לסיר עם מים שעמד

"האפרוח הזה לא שווה יותר טרחה!" הוא קרא
"חוץ מזה המלכה החליטה להיות בדיאטה ותאכל
רק סלט ירקות טריים."
והוא תפס את חצי-אפרוח ברגלו היחידה וזרק
אותו החוצה.

האפרוח עף באוויר וקרא:
"הו רוח, רוח, תעזרי לי, בבקשה!"
והרוח אמרה:

על אש. חצי-אפרוח הרגיש שהמים חמים והתחיל
לצעוק:
"הו אש, תעזרי לי, אל תחממי את המים, אני
אשרף!"
והאש ענתה:
"עזרת לי כשהייתי זקוקה לעזרה וגם אני אעזור
לך. אוכל להנמיך קצת את הבעירה אבל לא אוכל
לכבות את עצמי. בקש מהמים שיכבו אותי."
ואז חצי-אפרוח קרא:
"הו מים, מים! כבו את האש כדי שלא אתבשל
כאן בסיר."
והמים אמרו:
"עזרת לנו כשהיינו זקוקים לעזרה ועכשיו אנחנו
נעזור לך"
והם נשפכו מהסיר על האש וכיבו אותה.
כשהטבח הראשי חזר ראה שהמים נשפכו
מהסיר והאש כבתה.

"עזרת לי כשהייתי בצרה. עכשיו תורי לעזור לך."

והרוח נשפה בחוזקה. היא הרימה את חצי-אפרוח גבוה ועוד יותר גבוה והניחה אותו בקצה תורן הדגל שעל גג אחד המגדלים של ארמון המלך.

"מכאן תוכל לראות כל מה שרק תרצה, חצי-אפרוח" אמרה לו הרוח "ואין כל סכנה שתיפול לסיר במטבח."

ומאז על גגות הבניינים עומדות שבשבות בצורת תרנגולים על רגל אחת, רואות כל מה שמתרחש בעיר למטה ומסתובבות בכיוון שבו נושבת הרוח.